

13 И пренесоха го синовете мѡ въ земля Ха-наанска, и погреваха го въ пещерата Махпелахъ, която Авраамъ кѡпи заеднѡ со селото за ста-жаніе гробно ѡв Ефрона Хеттеина, сръща Мамври.

14 И като погреве Іосифъ Отца си, върнасе во Егѡпетъ, той и братїете мѡ, и сички ѡнѡ които се веха вкачили заеднѡ съ него за да закопатъ Отца мѡ.

15 И като видѣха братїете на-Іосифа че умре Отецъ имъ, рекоха (посмеждѡ си): може да къде Іосифъ да има злож на насъ, и да ни въздаде жестоки за сичко што мѡ нѡе сторихмѡ (зло).

16 (За това) прочее извѣстиха на Іосифа, и казѡваха: Отецъ твой заповѣда, преди да умре, и говореше:

17 Така да речете на Іосифа: прости, молимъ, неправдата на-братїата твои, и грѣхѡтъ имъ: защото сториха тебе зло: сега прочее, прости, молиме, неправдата въ рабите на-Бога, (Бога) на-Отца твоего. А Іосифъ плака когато мѡ изговориха (тева).

18 Отидоха прочее и братїете мѡ та припаднаха предъ него, и рекоха: ето, нѡе (сме) раби твои.

19 А Іосифъ имъ рече: не койтесе: да ли вмѣстѡ Бога (самъ) азъ?

20 Вѡе ѡстина смыслихте зло на мене: но Богъ произволи (да превърне) това въ добро, за да къде каквото на днешній день, што да сохрани животатъ на-многѡ людѡе.

21 Сега прочее на койтесе: азъ ще вы хранимъ (и) васъ, и семействата ваши. И утѣши ги, и изговори споредъ сърдцето имъ.